

ד. „שבוע האופנה“ מדחי אל דחי

דחי האבנד

הפיידאית

היא מיכל מבצרי, במעיליגשם וכובע בטיגנון הפיידאין של שוקי לוי. מיכל, חיפאית בת 22, היא דוגמנית לעת-מצוא. „מיקצועי העיקרי הוא צלמת, אבל גם שילוב של דוגמנות לא זייק כלל,“ הכריזה. היא יודעת להתייצב גם לפני המצלמה, ולא רק מאחוריה, והתוצאה מדברת בעד עצמה.

מתחילה

נטע רמון היא דוגמנית חדשה, אך גילתה ביטחון השמור לוותיקות. „צלמו אותי!“ ביקשה במפגיע מצלמי העיתונות.

ציץ ומיכל אדר, דוגמניות ותיקות, „עבדו כמו זיכל, המעורה בשוק האמריקאי, עזרה במכירה, יוזה נצר, הבלונדית ולה מאריס. השחורה הארוחת.

כגודל הציפיות כן גודל האכזבות. לכן היצרנים הישראליים היו זהירים — הם פשוט לא ציפו. לא ציפו לקניינים רבים, לא ציפו להזמנות רבות, ולכן גם לא התאכזבו. כל עיסקה, שבכל זאת נחתמה התקבלה בשימחה ו־בברכה.

כשהשמש זרחה והקניינים לא נראו במיסדרונות, ידעו הכל כי הם תופסים עכשיו מעט מן המיצ־רך היקר — שמש מהנה וקרניים מלטפות. לשלוה הם לא היו זקוקים. כי השלווה שכנה ברוב החדריים.

את בתיה ישראלי, הדוגמנית התמירה וקצוצת-השיער מצאנו ב־חדרה. כשהיא מתרווחת בכורסה הקטיפסית, נושפת עשן־סיגריה וחולמת. חולמת על הימים ההם, ימי־ההתלהלה של שבועי־האופנה.

שלישיית אברהם ברוך: שתי דוגמניות מיקצור

קיצוצים בתקציב

לא קונה אלישבע היימובסקי אינה קניינית. היא רק נראית כך. למרות זאת היא באה

לא קונה